

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

13. september 2005 *

Kohtuasjas T-140/02,

Sportwetten GmbH Gera, asukoht Gera (Saksamaa), esindaja: advokaat
A. Zumschlinge,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused),
esindajad: D. Schennen ja G. Schneider,

kostja,

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)
apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus

* Kohtumenetluse keel: saksa.

Intertops Sportwetten GmbH, asukoht Salzburg (Austria), esindaja: advokaat H. Pfeifer ning hiljem advokaat R. Heimler,

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 21. veebruari 2002. aasta otsuse peale (asi R 338/2000-4), mis käsitleb ühenduse kujutismärgi INTERTOPS kehtetuks tunnistamise taotlust,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud A. W. H. Meij ja I. Pelikánová,

kohtusekretär: ametnik J. Plingers,

arvestades 2. mail 2002 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 5. augustil 2002 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 22. augustil 2002 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja vastust,

arvestades 7. jaanuaril 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hageja repliiki,

arvestades 29. juulil 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja vasturepliiki,

arvestades 16. veebruaril 2005 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) avaldas 11. jaanuaril 1999 allpool esitatud kujutismärgi, mille jaoks taotleti punast, valget ja musta värvi, ühenduse kaubamärgina registreeringu, mida menetlusse astuja oli taotlenud 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) alusel:

- 2 Teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 42 ning vastavad kirjeldusele „Kihlvedude vahendamise teenused; teenused, mis on seotud kõikide kihlvedude liikidega” (edaspidi „asjaomased teenused” ja „asjaomane ühenduse kaubamärk”).

- 3 Asjaomase ühenduse kaubamärgiga seoses esitas hageja 17. mail 1999 ühtlustamisametile määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkti a alusel kehtetuks tunnistamise taotluse. Hageja tugines oma taotluses määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis f ja sama artikli lõikes 2 sätestatud absoluutsele keeldumispõhjusele.

- 4 Samal ajal kuulus hagejale Saksa kaubamärk, mis kujutas sõnalist tähist INTER-TOPS SPORTWETTEN (edaspidi „Saksa kaubamärk”), samade teenuste jaoks, mida espool mainiti.

- 5 Ühtlustamisameti tühistamisosakond jättis 2. veebruari 2000. aasta otsusega kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamata, tuues põhjenduseks, et asjaomane ühenduse kaubamärk ei ole vastuolus avaliku korra ega üldtunnustatud moraali põhimõtetega.

- 6 Apellatsioonikoda jättis 21. veebruari 2002. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) hageja kaebuse rahuldamata ning mõistis hagejalt välja apellatsioonimenetlusega seotud kulud.

- 7 Apellatsioonikoja sõnul tuleb selleks, et hinnata, kas kaubamärk on vastuolus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktiga b, tegelikult uurida kaubamärki ennast. Hageja ei ole väitnud, et asjaomane ühenduse kaubamärk ise oleks vastuolus kas

avaliku korra või üldtunnustatud moraalipõhimõtetega kasvõi ainult Saksamaal. See, kas avaliku õigusega on vastuolus, kui menetlusse astuja pakub asjaomaseid teenuseid ühenduse teatud osas või kas menetlusse astuja poolt tehtav reklaam on sellisena vastuolus üldtunnustatud moraalipõhimõtetega, ei puuduta kaubamärki, mis tähistab teenuseid, mida menetlusse astuja otsustab pakkuda. See, et menetlusse astuja ei saa asjaomast ühenduse kaubamärki Saksamaal kasutada, on äärmisel juhul tingitud asjaomaste teenuste seadusvastasusest, kuid sellest ei saa järeldada, et kaubamärgi kui sellise kasutamine on seadusvastane. Apellatsioonikoja sõnul ei ole järelikult vaja eraldi uurida seda, kas määruse nr 40/94 artiklit 7 tuleb tõlgendada iseseisvalt või seoses selle valdkonna siseriiklike erisustega ega ka seda, milliseid järeldusi võiks määruse nr 40/94 artikli 106 lõike 2 põhjal teha.

Poolte nõuded

8 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— tunnistada asjaomane ühenduse kaubamärk kehtetuks;

— teise võimalusena tunnistada, et asjaomast ühenduse kaubamärki ei saa vastandada Saksa kaubamärgile.

- 9 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 10 Menetlusse astuja palub Esimese Astme Kohtul jätta hageja nõuded rahuldamata.
- 11 Menetlusse astuja palub oma vasturepliigis, et Esimese Astme Kohus lisaks toimikusse Deutsches Patent- und Markenamt (Saksamaa Patendi- ja Kaubamärgi-amet) 23. augusti 2000. aasta otsuse, millega viimane otsustas kustutada registrist Saksa kaubamärgi.
- 12 Samuti palus menetlusse astuja kohtuistungil, et kohtukulud mõistetakse välja hagejalt.

Õiguslik raamistik

Hageja esimene nõue vaidlustatud otsuse tühistamise kohta

Väited ja poolte argumendid

- 13 Hageja esitab tühistamisnõude, tuginedes ainult ühele väitele, mis tuleneb asjaolust, et vaidlustatud otsusega rikuti määruse nr 40/94 artiklit 51 koostoimes sama määruse artikli 7 lõike 1 punktiga f ja lõikega 2.

- 14 Hageja märgib, et mitme liikmesriigi, eelkõige Saksamaa õigusnormid näevad ette, et ainult nendel ettevõtjatel, kes on siseriiklikelt ametiasutustelt saanud tegevusloa vastava liikmesriigi territooriumil tegutsemiseks, on lubatud pakkuda asjaomaseid teenuseid. Kuna menetlusse astujal puudub tegevusloa asjaomaste teenuste pakkumiseks Saksamaal, siis vastavalt Strafgesetzbuch'i (Saksa karistusseadustik) artiklile 284 ei ole tal selles riigis lubatud neid teenuseid ei pakkuda ega ka reklaamida. Bundesgerichtshof (Saksamaa Kõrgem Föderaalkohus) keelas menetlusse astujal 14. märtsi 2002. aasta otsusega nende teenuste reklaamimise Saksamaal ning mitu Saksamaal tehtud kohtuotsust keelasid kolmandatel isikutel asjaomase ühenduse kaubamärgi kasutamise Saksamaal. Menetlusse astuja ise väitis seoses mitme Saksamaal aset leidnud vaidlusega, et ta ei saanud Saksamaal sellist tegevusloa. Hageja lisas, et eespool nimetatud siseriiklikud õigusnormid, sealhulgas Strafgesetzbuch'i artikkel 284, on kooskõlas ühenduse õigusega (Euroopa Kohtu 24. märtsi 1994. aasta otsus kohtuasjas C-275/92: Schindler, EKL 1994, lk I-1039; 21. septembri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-124/97: Läärä jt, EKL 1999, lk I-6067, ja 21. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-67/98: Zenatti, EKL 1999, lk I-7289).
- 15 Hageja sõnul võib sellest järeldada, et asjaomane ühenduse kaubamärk on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti f mõttes avaliku korruga ja üldtunnustatud moraali põhimõtetega vastuolus nii Saksamaal kui ka teistes liikmesriikides.
- 16 Seoses sellega viitas ta Bundespatentgericht'i (Saksamaa Föderaalne Patendikohus) otsustele kohtuasjades McRecht, McLaw ja Cannabis, millest üheski ei tuvastatud küll kehtetuks tunnistamise alust, kuid milles kohus leidis, et kui vastavalt seadusest tulenevale keelule ei ole teenuse pakkujal õigust oma teenuseid pakkuda, siis puuduvad tal ka igasugused õigused neid teenuseid tähistava kaubamärgi suhtes.
- 17 Hageja ei nõustu väitega, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti f tõlgendamisel on vajalikud ühtsed Euroopa normid. Tegelikult tuleneb eespool nimetatud kohtupraktikast, eelkõige eespool viidatud kohtuotsusest Zenatti, et spordiüritustel kihlveosummade kogumise regulatsiooniga seoses antud siseriiklike hinnangutega tuleb Euroopa tasandil arvestada. Määruse nr 40/94 artikli 106 lõige 2 ei tähenda, et

neid seisukohti tuleb arvesse võtta ainult siseriiklikul tasandil, vaid et neid võib arvestada ka nimetatud tasandil. Hageja sõnul minetab määruse nr 40/94 artikli 7 lõige 2 tähenduse, kui juhul, kui vaidlusalust ühenduse kaubamärki ei saa kasutada ainult ühes ühenduse osas, oleks välistatud selle kaubamärgi kehtetuks tunnistamine.

- 18 Seoses põhimõttega, mille kohaselt tuleb kaubamärki tema kaitse jätkumiseks kasutada, tõdeb hageja, et kui kaubamärgi kasutamine on algusest peale välistatud tulenevalt teenustest, mille jaoks see on registreeritud, ja kui kõik teised kaubamärgi kasutamise võimalused on nende teenuste valdkonnas keelatud, siis ei saa kaubamärki mingil moel majanduslikus mõttes kasutada ning sellisel juhul puudub õigus seda registreerida. Kui on tegemist ühenduse kaubamärgiga, siis kuigi selle kasutamisest ühes liikmesriigis piisab, et oleks täidetud määruse nr 40/94 artiklist 15 tulenev kasutamise kohustus, väljendab määruse artikli 7 lõige 2 põhimõtet, et kaubamärgi omanikul on õigus seda kasutada kogu ühenduses, välja arvatud olulist tähtsust mitteomavas osas.
- 19 Lisaks nendib hageja, et kuna ühenduse kaubamärgi taotlus esitati 27. novembril 1996, mistõttu on viimatinimetatul prioriteediõigus Saksa kaubamärgi suhtes, ei saa asjaomase ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamata jätmise korral hageja kasutada Saksa kaubamärki sellele vaatamata, et menetlusse astujal puudub tegevusluba oma teenuste pakkumiseks Saksamaal.
- 20 Lõpuks vaidlustab hageja ühtlustamisemeti määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti f tõlgenduse, mille kohaselt võimaldab see säte keelduda registreerimast ainult ühiskonna põhiväärtustega olulisel määral vastuolus olevaid kaubamärke, nagu näiteks solvanguid või pühaduseteotusi. Isegi kui selle tõlgendusega nõustuda,

on antud asjas kõnealust sätet rikutud. Tegelikult tuleneb eespool nimetatud kohtupraktikast, et Euroopa Kohus on omistanud olulist tähtsust kodanike kaitsele nende mängukire ärakasutamise eest. Teenuseid, mis võivad isiku materiaalselt laostada, kasutades ära tema mängukirge, tuleb käsitleda samal viisil kui solvanguid või pühaduseteotust.

- 21 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja väidavad, et käesolev väide on põhjendamata.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 22 Kõigepealt tuleb meenutada, et määruse nr 40/94 kuni 9. märtsini 2004 — kuupäev, mil jõustus nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 422/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 70, lk 1; ELT eriväljaanne 17/02, lk 3) — kehtinud versiooni artikli 51 lõike 1 punkt a näeb ette, et ühenduse kaubamärk tunnistatakse kehtetuks ametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal „kui ühenduse kaubamärgi registreerimisel on rikutud [...] artikli 7 sätteid”.
- 23 Viimatinimetatud artikli lõike 1 punkt f näeb ette, et ei registreerita „kaubamärke, mis on vastuolus avaliku korra või üldtunnustatud moraalipõhimõtetega”, ning sama artikli lõige 2 sätestab, et „[l]õiget 1 kohaldatakse olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused on ainult teatavas ühenduse osas”.
- 24 Kohe alguses tuleb mainida, et hageja nende argumentide toetuseks, mis väidetavalt puudutavad teisi liikmesriike peale Saksamaa, ei ole esitatud ühtki konkreetselt ja täpset tõendit. Järelikult ei ole need argumendid asjakohased.

- 25 Järgmisena tuleb mainida, et hageja ei väida, et ühenduse kaubamärgil kujutatud tähis iseenesest või selle kaubamärgiga tähistatud teenused oleksid vastuolus avaliku korra ja üldtunnustatud moraalipõhimõtetega Tema argumendid puudutavad eelkõige väidet, et siseriiklike õigusnormide alusel, mis näevad ette, et ainult siseriiklikelt ametiasutustelt tegevusloa saanud ettevõtjatel on lubatud pakkuda kihlvedudega seotud teenuseid, on menetlusse astujal keelatud asjaomaste teenuste pakkumine ja nende reklaamimine Saksamaal. Antud juhul on teada, et menetlusse astujal ei olnud tegevusluba Saksamaal asjaomaste teenuste pakkumiseks.
- 26 Ometi leiab Esimese Astme Kohus, et see asjaolu ei viita sellele, et asjaomane ühenduse kaubamärk oleks vastuolus avaliku korra ja üldtunnustatud moraalipõhimõtetega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti f mõttes.
- 27 Siinkohal tuleb eelkõige märkida, nagu on osutatud vaidlustatud otsuses ning nagu väidavad ühtlustamisamet ja menetlusse astuja, et hindamaks kaubamärgi vastuolu avaliku korra ja üldtunnustatud moraalipõhimõttega, tuleb uurida kaubamärgi ennast, nimelt tähist seoses registreerimistaotluses nimetatud kaupade või teenustega.
- 28 Tuleb meenutada, et 9. aprilli 2003. aasta otsuses kohtuasjas T-224/01: Durferriit v. Siseturu Ühtlustamise Amet — Kolene (NU-TRIDE) (EKL 2003, lk II-1589) rõhutas Esimese Astme Kohus, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 erinevate alapunktide koostoimest tuleneb, et need viitavad taotletava kaubamärgi eriomastele omadustele ja mitte kaubamärgi taotleja isiku käitumisega seotud asjaoludele.

- 29 Asjaolu, et menetlusse astujal on Saksamaal keelatud oma teenuste pakkumine ja nende reklaamimine, ei saa mitte mingil juhul olla seotud selle kaubamärgi eriomaste omadustega eespool esitatud tõlgenduse tähenduses. Järelikult ei saa nimetatud asjaolu tingida asjaomase kaubamärgi vastuolu avaliku korra ja üldtunnustatud moraalipõhimõtetega.
- 30 Järgmisena tuleb nentida, et seda järel dust ei mõjuta mitte ükski hageja argument.
- 31 Seoses Bundespatentgericht'i otsustega kohtuasjades McRecht, McLaw ja Cannabis tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ühenduse kaubamärgi kord on sõltumatu ja selle kohaldamine ei sõltu siseriiklikest süsteemidest (Esimese Astme Kohtu 5. detsembri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-32/00: Messe München v. Siseturu Ühtlustamise Amet (electronica), EKL 2000, lk II-3829, punkt 47). Sellest tulenevalt peab tähise ühenduse kaubamärgina registreerimisel lähtuma ainult kehtivast ühenduse kaubamärgiõigusest (Esimese Astme Kohtu 9. oktoobri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-36/01: Glaverbel v. Siseturu Ühtlustamise Amet (klaasplaadi pind), EKL 2002, lk II-3887, punkt 34). Järelikult ei ole Bundespatentgericht'i nimetatud otsused antud juhul asjakohased. Siinkohal tuleb eelkõige märkida, nagu nendib ka hageja, et mitte ükski neist ei tuvastatud kehtetuks tunnistamise alust Lisaks puudutavad need otsused tähiseid ja kaupude, mis on erinevad antud asja tähistest ja kaupadest.
- 32 Seoses argumendiga, mis puudutab põhimõtet, mille kohaselt peab kaubamärgi kaitse jätkumiseks seda kasutama, piisab, kui mainida, et — nagu ilmneb eespool esitatust — tuleb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti f kohaldamisel uurida kaubamärki ennast, nimelt tähist seoses registreerimistaotluses nimetatud kaupade või teenustega. Järelikult ei ole küsimused asjaomase ühenduse kaubamärgi kasutamise kohta kõnealuse sätte kohaldamise seisukohalt asjakohased.

- 33 Mis puudutab argumenti, et kui asjaomast ühenduse kaubamärki ei tunnistata kehtetuks, takistab see Saksa kaubamärgi kasutamist, siis piisab, kui tõdeda, et isegi kui see nii oleks, ei ole see asjaolu asjakohane küsimuse puhul, kas asjaomane ühenduse kaubamärk on vastuolus avaliku korra ja üldtunnustatud moraali põhimõtetega. Viimatinimetatud küsimus, mis on ainus küsimus antud asjas, on seotud määruse nr 40/94 artiklis 7 sätestatud absoluutsete keeldumispõhjustega, mida tuleb hinnata sõltumatult teistest kaubamärkidest. See, kas hageja temale kuuluvat Saksa kaubamärki kasutab, ei oma antud juhul mingit tähtsust.
- 34 Lõpuks tuleb seoses argumendiga määruse nr 40/94 artikli 106 lõike 2 kohta meenutada, et nimetatud säte näeb ette, et „[k]ui ei ole sätestatud teisiti, ei mõjuta käesolev määrus õigust algatada menetlusi liikmesriigi tsiviilõiguse, haldusõiguse või kriminaalõiguse põhjal või ühenduse õiguse sätete põhjal, et keelata ühenduse kaubamärgi kasutamine selles ulatuses, kui kõnealuse liikmesriigi õiguse või ühenduse õiguse alusel võib keelata siseriikliku kaubamärgi kasutamise”.
- 35 Olgugi et sellest sättest tuleneb, et vaatamata ühenduse kaubamärgiõigusega kaitstusele saab kaubamärgi kasutamist keelata muuhulgas avaliku korra ja üldtunnustatud moraali põhimõtete kohta käivate eeskirjade alusel, ei tulene sellest sättest siiski seda, et see võimalus oleks asjakohane seoses määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkti a alusel tekkiva ja hageja tõstatatud küsimusega selle kohta, kas kaubamärk registreeriti kooskõlas sama määruse artikli 7 sätetega. Seega tuleb käesolev argument tagasi lükata.
- 36 Kuivõrd eespool leiti, et asjaolu, et menetlusse astujal puudub tegevusluba oma teenuste pakkumiseks ja nende reklaamimiseks Saksamaal, ei tähenda veel seda, et asjaomane ühenduse kaubamärk oleks vastuolus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktiga f, siis ei ole vajadust uurida poolte vahel vaidlust tekitanud küsimust, kas

seada sätet tuleb tõlgendada iseseisvalt. Samuti puudub vajadus uurida nii selle sätte ühtlustamisameti tõlgenduse täpsust kui ka selle tõlgenduse vastu esitatud hageja argumente.

- 37 Kuna määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 kohaldamise seisukohalt ei ole asjakohane see, et menetlusse astujal puudus tegevusluba Saksamaal oma teenuste pakkumiseks ja nende reklaamimiseks, siis puudub vajadus uurida, kas mainitud asjaolu on vastuolus kaupade vaba liikumisega, nagu väidab hageja.
- 38 Eeltoodust järeldub, et kuna esimese nõude toetuseks esitatud ainuke väide tuleb tagasi lükata, siis tuleb esimene nõue jätta rahuldamata.

Hageja teine nõue asjaomase ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise kohta

- 39 Seoses teise nõudega tuleb tõdeda, et esimese ja teise nõude kontekstist tulenevalt on teise nõude eelduseks asjaomase kaubamärgi kehtetuks tunnistamist käsitleva esimese nõude vähemalt osaline rahuldamine, ning nagu hageja kohtuistungil kinnitas, esitatakse teine nõue üksnes esimese nõude rahuldamise korral.

- 40 Kuna kohus ei otsustanud, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada, siis on vajadus otsustada teise nõude vastuvõetavuse ja sisu üle ära langenud (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 22. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas T-66/03: „Drie Mollen sinds 1818” v. Siseturu Ühtlustamise Amet — Nabeiro Silveria (Galáxia), EKL 2004, lk II-1765, punktid 50 ja 51).

Hageja kolmas nõue, mis on esitatud teise võimalusena ja millega palutakse tuvastada, et asjaomast ühenduse kaubamärki ei saa Saksa kaubamärgile vastandada

Poolte argumendid

- 41 Nimetatud nõude toetuseks selgitab hageja, et on vaja selgesõnaliselt sedastada, et asjaomase ühenduse kaubamärgiga ei kaasne selle omanikule üldist „takistusvõimalust” terves ühenduses, kuna tal puudub võimalus selle kasutamiseks ühenduse teatavas osas, samas kui see võimalus on teistel ettevõtjatel.
- 42 Kohtuistungil väitsid ühtlustamisamet ja menetlusse astuja, et kolmas nõue tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata, sest see ei ole piisavalt põhjendatud ning see kuulub siseriikliku kohtu ja mitte Esimese Astme Kohtu otsustuspädevusse.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 43 Nagu eespool on otsustatud, on teise võimalusena esitatud kolmanda nõude üle vaja otsustada, kuna esimene ja teine põhinõue tuleb jätta rahuldamata.

- 44 Kuna aga hageja ei esitanud ühtegi tõendit kolmanda nõude toetuseks, siis tuleb see vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata põhjusel, et see ei vasta Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c sätestatud nõuetele, mille kohaselt tuleb hagiavalduses esitada eelkõige ülevaade väidetest.

Menetlusse astuja nõue lisada toimikusse Deutsches Patent- und Markenamti otsus kustutada registrist Saksa kaubamärk

- 45 Siinkohal piisab kui märkida, et kuna puudub vajadus otsustada asjaomase ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise nõude üle ning kuna lisaks sellele tuleb käesolev hagi jätta rahuldamata, siis ei ole vajadust otsustada menetlusse astuja käesoleva nõude üle.

Kohtukulud

- 46 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt kostja nõudele välja hagejalt. Samuti nõudis menetlusse astuja kohtuistungil, et kohtukulud mõistetakse välja hagejalt. Asjaolu, et ta esitas kohtukulude hüvitamise nõude kohtuistungil, ei takista selle nõude rahuldamist (Euroopa Kohtu 29. märtsi 1979. aasta otsus kohtuasjas 113/77: NTN Toyo Bearing jt v. nõukogu, EKL 1979, lk 1185, ning kohtujurist Warneri ettepanek selle otsuse kohta, EKL 1979, lk 1212, 1274). Järelikult tuleb kõik kohtukulud välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Puudub vajadus teha otsus nii hageja nõude kohta tunnistada kehtetuks sõnalist osa INTERTOPS sisaldav ühenduse kujutismärk kui ka menetlusse astuja nõude kohta lisada toimikusse teatav dokument.**
- 2. Jätta ülejäänud osas hagi rahuldamata.**
- 3. Mõista kõik kohtukulud välja hagejalt.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. septembril 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

J. Pirrung